

Pismo Święte i metafizyka - Matthew Levering

Największe znaczenie doktryny Trójcy polega na tym, by ludzie przyswajali sobie praktykę kontemplacji, stanowiącą ćwiczenie duchowe, przez które zostajemy odciągnięci od bożków, a jednocześnie się w Chrystusie z prawdziwym Bogiem w przyjaźni. To tu spotykają się biblijny i metafizyczny sposób nauczania. Wykład doktryny Trójcy wymaga (nawet w Piśmie Świętym) metafizycznej ascezy, by można było praktykować ćwiczenie duchowe kontemplacji, dzięki któremu człowiek skupiony na sobie staje się skupiony na Bogu.

Największe znaczenie doktryny Trójcy polega na tym, by ludzie przyswajali sobie praktykę kontemplacji, stanowiącą ćwiczenie duchowe, przez które zostajemy odciągnięci od bożków, a jednocześnie

się w Chrystusie z prawdziwym Bogiem w przyjaźni. To tu spotykają się biblijny i metafizyczny sposób nauczania. Wykład doktryny Trójcy wymaga (nawet w Piśmie Świętym) metafizycznej ascezy, by można było praktykować ćwiczenie duchowe kontemplacji, dzięki któremu człowiek skupiony na sobie staje się skupiony na Bogu.

Matthew Levering

Pismo Święte i metafizyka. Tomasz z Akwinu i odnowa teologii trynitarniej

rok wydania: 2016

Dominikańskie Studium Filozofii i Teologii

Zgadając się z Karlem Rahnerem, że w życiu większości chrześcijan doktryna trynitarna przestała się liczyć, wielu teologów starało się wykazać, że jest ona czymś istotnym. Jednak największe znaczenie doktryny Trójcy polega na tym, by ludzie przyswajali sobie praktykę kontemplacji, stanowiącą ćwiczenie duchowe, przez które zostajemy odciągnięci od bożków, a jednoczymy się w Chrystusie z prawdziwym Bogiem w przyjaźni. To tu spotykają się biblijny i metafizyczny sposób nauczania. Wykład doktryny Trójcy wymaga (nawet w Piśmie Świętym) metafizycznej ascezy, by można było praktykować ćwiczenie duchowe kontemplacji, dzięki któremu człowiek skupiony na sobie staje się

skupiony na Bogu. Praktyki kontemplacyjne nie tylko nie sprzyjają kwietyzmowi ani rozchodzeniu się życia czynnego i kontemplacyjnego, ale odrywają człowieka od dóbr stworzonych i głębiej otwierają go na radykalny dar z siebie ze względu na królestwo Boże, który cechuje chrześcijanina. Poznając i kochając imię Boga dla Niego samego, wprowadzamy właściwy porządek w swoją miłość: „Będziecie więc przestrzegać mego zarządzenia, abyście nie dopuszczali się żadnego z obrzydliwych obyczajów, którymi się rządzono przed wami, abyście nie splugawili się przez nie. Ja jestem Pan, Bóg wasz!” (Kpł 18,30). Ludzie osiągają cel kontemplacyjnego objęcia, kiedy wypełnieni miłością (*caritas*) przez będącą owocem łaski *imitatio Christi*, znajdują odpoczynek w Bogu, nawet w samym środku swoich trudów podejmowanych w świecie dla Boga. Celem jest znalezienie odpoczynku w Bogu ze względu na Niego samego; kiedy realizujemy ten cel, w cudowny sposób osiągamy cele praktyczne.